

Paní Jaroslava Stíbalová se narodila 10. 12. 1932 na Jílovišti. Už od mala se pohybovala okolo zvířat, protože se narodila do farmářské rodiny.

No a celý prázdniny žádný dovolený, žádný, pracovat na poli a pást krávy jsem musela. Taky. Čtyři krávy.

Její dětství ale nebylo úplně bezstarostné, protože do něj zasáhla 2. světová válka. Její rodina kvůli tomu musela odvádět obilí.

Chodily kontroly určitý, jestli neschováváme zrní, nebo něco. Protože byla dost jako bída. Tak chodily takový prohlídky. Můj otec dokonce na ně snad vzal sekeru nebo co.

Po roce 1948 komunisté její rodině zabavili většinu pozemků kromě jejich domu. Poté je přinutili vstoupit do JZD.

Díky bohu, že můj otec byl takovej pracovitej, že prostě věděli, že je to dřič a že máme doškovou chalupu, že by nic nezískali bejvali, kdyby to bejvalo bylo nový, tak určitě nás vystěhovali.

Po absolvování odborné rolnické školy v Mníšku pod Brdy si našla práci ve výkupu ovoce a zeleniny, kde se poznala se svým budoucím manželem Františkem Stíbalem. V roce 1953 se za něj provdala a následně se odstěhovala do Řeporyjí.

A tam jsme byli bez elektriky u petrolejový lampy, protože ten barák byl na samotě a jeho otec ho postavil tam, kde nesměl, takže mu nedovolili tam přivést elektriku. Takže tam jsme měli petrolejovou lampu, no a přitom jsem vychovávala svoje děti.

Další obtíž se vyskytla, když měla dostat dědictví po svém tatínkovi a přemlouvali ji, aby ho darovala státu.

Můj otec když zemřel a byla po něm pozůstalost. Tak to bylo u soudu. Já jsem u soudu jako v životě tenkrát nebyla nikdy, tak jsem nevěděla, jak to chodí. Najednou se tam objevila žena, která na tý chodbě říkala: Neberte si to, děti by nemohly na školy, neberte si to po otci, jako když zemřel, dědictví po otci, ten statek a ten majetek. Ale to byla navedená ženská, která tam byla poslaná od komunistů jílovištskejch, aby prostě mi to rozmluvila a aby to spadlo ten statek celej tomu národnímu výboru.

Na počátku 60. let si našla práci v podniku na výrobu igelitových obalů.

Po pádu komunismu jí navrátili většinu zabraného majetku. Z peněz získaných prodejem vrácených pozemků postavila dva domy a s rodinou se vrátila na Jíloviště.

Momentálně si paní Stíbalová užívá spoustu volného času a chodí na procházky se svým pejskem. Naší generaci by ráda vzkázala toto:

Přeju vám, aby se vám dařilo. Abyste si vybrali takový zaměstnání, které se vám bude líbit.